

Omkostninger ved indsatser til udsatte børn og unge

Det skønnes, at mindst 10 pct. af en årgang modtager en social indsats i barn- eller ungdommen. Der kan være tale om en forebyggende indsats (personrettet eller familierettet) eller en anbringelse uden for hjemmet. Familierettede forebyggende foranstaltninger er de mest udbredte, mens anbringelse uden for hjemmet er den foranstaltning, der anvendes mindst. Viften af mulige indsatser er meget bred, fordi udsatte børn og unge har vidt forskellige behov og udfordringer.

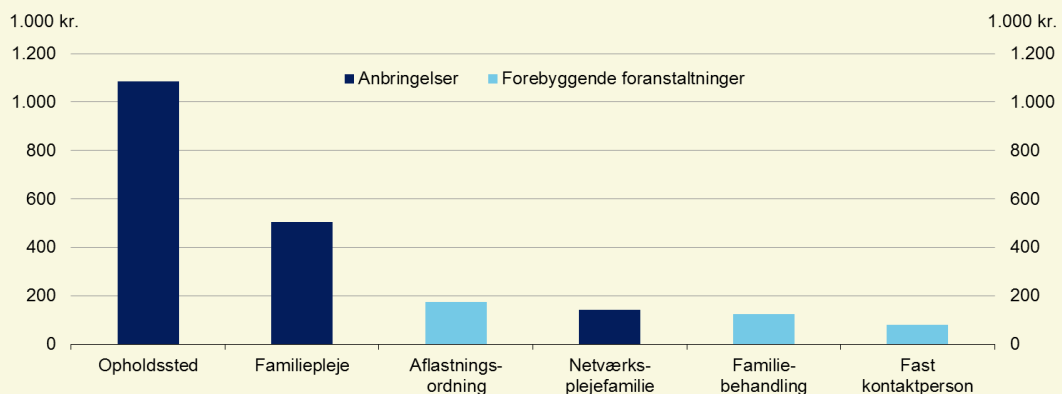
Den brede vifte af sociale indsatser til udsatte børn og unge afspejler sig også i de årlige omkostninger til den enkelte indsats (enhedsudgifterne). Enhedsudgifterne til anbringelser er generelt højere end udgifterne til forebyggende foranstaltninger.

De forebyggende foranstaltninger skal blandt andet forebygge anbringelse af børnene uden for hjemmet og består af mindre indgribende indsatser, der har til formål at forbedre situationen i hjemmet. Der kan være tale om et familiebehandlingsforløb eller en aflastningsordning, hvor barnet eksempelvis i nogle weekender bor uden for hjemmet. Blandt de forebyggende indsatser er udgiften til en aflastningsordning den højeste med godt 170.000 kr. årligt, mens en familiebehandling koster 125.000 kr. årligt, jf. figur 1.

Der er også store forskelle på omkostningerne ved anbringelser. En anbringelse i en netværksplejefamilie, hvor barnet anbringes hos familie eller netværk, medfører i gennemsnit en udgift på ca. 140.000 kr. om året, mens udgiften ved en anbringelse på et opholdssted er omkring 1,1 mio. kr. om året.

Figur 1

Eksempler på enhedsudgifter ved forskellige indsatser til udsatte børn og unge

Anm.: Figuren viser en række eksempler på de gennemsnitlige enhedsudgifter til forskellige indsatser. Se flere i kapitel 2 i Socialpolitisk Redegørelse 2016.

Kilde: Socialpolitisk Redegørelse 2016.